

Sl. Bozoga 22. XII. 1953.

Uple postovani gosp. doktore!

Škripi sam Vaše opširno pismo, za nam se najljepše zahvaljujem na pažnji koju pokazujete kako za naš muzej tako i za moju malenkost. Jako mi je žao što sam Vas uznemiravao u Vašoj bolesti sa mojim pismima. Nadajte sejereni da sam samo shutio da ste bolesni - to bi sve ostavio za kasnije kad ozdravite.

Žao mi je gosp. Langhamera. Vi mu očitaste lekciju. On je samo bio mišljenja da bi taj način razmišljanja sa vodstvom ovog muzeja - po svoj prilici - bio najzgodniji. Često sam ja - da se ne rekne - još u dobroj kondiciji i fizički i psihički - držim da čitava stvar može još da čeka...

gospoda bladić se našitila i sada u oči neću da nam proda svoju ko lekciju muzeja. Kao što je famozni muzej odbor radiš zaista nije bilo u pedu!

Sa gospodom Polanc dogovoreno je tako
da čim se izvrši stručan restaurator,
postao na one 2 pitečine boše ove slike
da čimo i njih otkupiti.

Narazdin, muzej poslao mi je svoja
pravila "Društva prijatelja muzeja" ili
starina - za čimo prema našim prili-
kama i mi ovdje tako nešto osnovati
nastojći da bude na što široj osnovi.
Predložio sam da se ovaj muzej, od
bor dokine. Jug Višinger nije za to.
Sa sada viditi čimo što će biti..

Za sada nam je najveći i najte-
ži problem - prostorije koje nam još fale!

Na kraju koristim ovu priliku da
Vama i Vašoj gospodi uz dolazeće Bo-
žićke od srca zaželim sve najbolje!

Uz mnogo srdačnih pozdrava
odam Vam
Ljub. Parbutić